

РЕШЕНИЕ

№ 249

гр. София, 09.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 14.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **9247** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на ГАЗТРЕЙД АД, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор М. И. В., със седалище и адрес на управление: [населено място], район В., [жк], [улица], срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № 11476 / 23.06.2023 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ – София в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е разпоредено налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ – бензиностанция „Газтрейд“, находяща се в [населено място] ж.к Околчица ,парцел V ,дв.пл.№ 2 ,кв.234 , стопанисвана от ГАЗТРЕЙД АД, ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 7 /седем / дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ ЗДДС и чл. 187, ал. 1 ЗДДС.

В жалбата са релевирани доводи, че за издаване на процесната заповед административният орган се е позовал на АУАН № F711283 /16.06.2023 г. и протокол за извършена проверка ААН № 0109077 /16.06.2023 г., като въз основа на тях е било издадено НП № 718817-F711283 /16.08.2023 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ – В.Търново ,дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП. Срещу последното е била подадена самостоятелна жалба, в която по същество се оспорвали констатациите в АУАН и изводите за извършено от Газтрейд АД нарушение. Твърди се, че отмяната на

цитираното НП в образуваното съдебно производство би довела до отпадане на констатациите в АУАН и протокола за извършена проверка. Позовава се също и на изложените доводи, касаещи незаконосъобразността на издаденото НП, в това число и аргументът, че разликите между нивомерните и документалните доставки са в резултат на търговските продажби по време на пълнене на резервоара и спецификата на интегрираната нивомерна система. Посочва се, че към момента на връчване на ЗПАМ № 11476 / 23.06.2023 г., са били отстранени всички технически проблеми с функционирането на нивомерната система и отчитането на данни към НАП, за което са представени сервизни протоколи с обслужващото дружество ЕНСИС ООД. В този смисъл се твърди, че наложената ПАМ се явява явно надхвърляща предназначението си като принудително действие, стимулиращо съответния субект към привеждане на неговото поведение в рамките на законоизискуемото предвиждане. Изразява се искане оспорената заповед да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява и не изразява становище по същество на спора.

Ответникът – началник отдел „Оперативни дейности“ – София в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, се представлява от юрк. Е. , която изразява искане жалбата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсулско възнаграждение .

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Предмет на оспорване в настоящото производство е заповед за налагане на ПАМ № 11476 / 23.06.2023 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ – София в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е разпоредено налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ – бензиностанция „Газтрейд“, находяща се в [населено място] ж.к Околчица ,парцел V ,дв.пл.№ 2 ,кв.234 , стопанисвана от ГАЗТРЕЙД АД, ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 7 /седем / дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ ЗДДС и чл. 187, ал. 1 ЗДДС.

Заповедта е мотивирана с констатирано при извършена проверка на 23.05.2023 г. в 12:20 часа на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ПР на ЗДДС – бензиностанция „Газтрейд“, находяща се в [населено място] ж.к Околчица ,парцел V ,дв.пл.№ 2 ,кв.234 , стопанисвана от ГАЗТРЕЙД АД , нарушение на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, във вр. с чл. 118, ал. 6 ЗДДС, във вр. с чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ ЗДДС – дружеството не е изпълнило задължението си да предава в НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива.

По делото се установява, че в проверявания обект има монтирано и въведено в експлоатация, свързано дистанционно с НАП и работещо фискално устройство модел ЕСФП ОЙЛ СИС 2.0-Д-КЛ, с ИН на ФУ № OS005427 и ИН на ФП № 58005427 и рег. в НАП № 4186499 /10.05.2019 г.

Резултатите от проверката са обективирани в протокол за извършена проверка , сер. АА № 0109077 /16.06.2023 г., съставен на основание чл. 110, ал. 4, вр. чл. 50, ал. 1 ДОПК, в който са описани извършените действия, установените и констатираните факти и обстоятелства,находящ се настр.41 от делото .

Въз основа на данните от извършената проверка, ответникът е приел, че

жалбоподателят не е изпълнил задължението си да предава в НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива – нарушение на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, вр. чл. 118, ал. 6 ЗДДС. На основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ ЗДДС е издадена оспорената заповед, с която е постановено запечатване на търговския обект и забрана за достъп до него за срок от седем дни.

Продължителността на срока на наложената ПАМ ,бланкетно е обоснована от органа с тежестта на извършеното нарушение, цялостното поведение на търговеца, вида и обема на упражняваната дейност, типа и големината на търговския обект. Изложени са мотиви, че налагането на ПАМ би допринесло за коригиране поведението на лицето, така че да не допуска и в бъдеще нарушения от същия вид. Постановеният срок в ЗПАМ е определен като съразмерен с тежестта на извършеното деяние и е съобразен с целената превенция от законодателя – за преустановяване на лошата практика в стопанисвания търговски обект от страна на лицето, както и с необходимото време за създаване на нормална организация на работата за извършване на надлежно предаване на НАП, по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 05.09.2023 г. Жалбата, по която е образувано съдебното производство, е подадена на 19.09.2023 г. – в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от легитимирано по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК лице и срещу подлежащ на оспорване според чл. 186, ал. 4 ЗДДС индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС компетентен да наложи ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС е орган по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. За доказване компетентността на органа, издал акта, по делото е представена заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП / стр.58 от делото / , съгласно т. 1 от която началниците на отдели „Оперативно дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са упълномощени да налагат ПАМ „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС. Заповедта е в предписаната от закона форма и съдържание, но издадена в противоречие с материалния закон и несъответствие с целта му.

За предотвратяването и преустановяването на административни нарушения, както и за предотвратяване на вредните последици от тях се налага ПАМ. Дефиниция на понятието „принудителна административна мярка“ се съдържа в чл. 22 ЗАНН. В отделните закони, включително и данъчните закони, са уредени случаите, при които се приема, че е извършено административно нарушение, за което е предвидено налагането на ПАМ по силата на чл. 23 ЗАНН. Разпоредбата на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ задължава всяко лице, което извършва продажби на течни горива чрез средства за измерване на разход, да предава на НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива. За тази цел като средство за измерване от одобрен тип се използва

нивомерна система за обем на течни горива с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на ЕСФП, което подлежи на метрологичен контрол.

В разглеждания казус, релевантните по делото факти и обстоятелства са изяснени. При проверката е установено, че в търговския обект се извършва продажба на горива. Към момента на проверката в обекта е имало монтирано и въведено в експлоатация, свързано дистанционно с НАП и работещо фискално устройство модел ЕСФП ОЙЛ СИС 2.0-Д-KL, с ИН на ФУ № OS005427 и ИН на ФП № 58005427 и рег. в НАП № 4186499 /10.05.2019 г.

Разпоредбата на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ ЗДДС, сочена като основание за налагане на ПАМ, предвижда налагането ѝ на лице, което не подава данни от ЕСФП по чл. 118 в НАП. Данните, които лицата, извършващи продажби на горива, са длъжни да подават в НАП съгласно чл. 118, ал. 6 ЗДДС, са данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива.

В случая в заповедта е посочено наличието на административно нарушение на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, във връзка с чл. 118, ал. 6 ЗДДС, поради което се касае именно за данни, които дават възможност за определяне на количествата горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива.

От описаната в протокола за извършена проверка фактическа и документална проверка се установява документирането на продажбите, наличие на подадени данни от нивомерната система и наличие на подадени данни за движението на горивата /данни от акцизен данъчен документ/. Това наличие на подадени данни се установява от констатациите за несъответствие между количеството гориво по нивомерната система и доставените количества по документ. Това е така, тъй като очевидно двата вида данни са подадени и получени в НАП и нейните органи са в състояние да извършат проверка. Следователно самият орган изрично посочва наличието на подадени данни от нивомерната измервателна система, каквото е задължението на търговеца съгласно чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. и чл. 118, ал. 6 ЗДДС, посочени като нарушения. Доколкото разпоредбата на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ ЗДДС предвижда налагане на ПАМ за неподаване на данни, каквито безспорно се установява, че са подавани, то не е установено наличието на предвидените в законовата норма предпоставки за налагане на ПАМ.

Не се установява състав на нарушение по чл. 3, ал. 3 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ, във вр. чл. 118, ал. 6 ЗДДС, преустановяването на което се цели с налагането на ПАМ. В случая задължителните данни са подадени, като липсва спор, че това действие се извършва автоматично от системата. Разминаването на подадените данни не е квалифицирано като самостоятелно нарушение от закона, което да представлява и самостоятелно основание за прилагане на мерки на административна принуда.

В допълнение на гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е незаконосъобразна и поради издаването и в несъответствие с принципа на съразмерност, регламентиран в чл. 6, ал. 2 АПК, по следните съображения:

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ ЗДДС ПАМ запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не подава данни от ЕСФП по чл. 118 в НАП. В обжалвания акт липсват конкретни мотиви за разпореденото запечатване на обекта за срок от седем дни.

Изложените в заповедта мотиви относно срока на ПАМ всъщност са само общо формулирани формални изявления, които нямат характера на същински мотиви като правни и фактически основания относно целите на ПАМ в конкретния случай – за значимостта на охраняваните обществени отношения, тежестта на конкретното нарушение, последиците от него и необходимостта от осигуряване защита на обществения интерес и предотвратяване възможността за извършване на ново нарушение. Необходима е конкретика по отношение на фактическите установявания, която следва да способства преценката относно тежестта на нарушението, целта, за която мярката се налага и принципа на съразмерност по чл. 6, ал. 2 АПК, който задължава административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел.

В случая по никакъв начин не става ясно как е определен срокът измежду няколко нормативни възможности, кои обстоятелства са приети за релевантни и каква е тяхната тежест. Административният орган е издал индивидуален административен акт без да извърши преценка за наличието на баланс между личните и обществени интереси, а само за наличието на бланкетно и общо формулиран обществен интерес от налагането. В този смисъл е и преобладаващата съдебна практика на ВАС - Р.. № 5204/17.05.2023г. по адм. д. № 10823/2022г., Р.. № 2640/22.03.2022г. по адм. д. № 10152/2021г., Р.. №1016/03.02.2022г. по адм. д. № 6698/2021г., Р.. №1432/16.02.2022г. по адм. д.№8664/2021г., Р.. № 10911/28.10.2021г. по адм. д. № 3781/2021г., Р.. № 1755/23.02.2022 г. по адм. д. № 5974/2021г., Р.. № 9560/23.09.2021г. по адм. д. № 2219/2021г., Р.. № 9544/21.09.2021г. по адм. д. №2679/2021г., Р.. № 8627/15.07.2021г. по адм. д. №1695/2021г., Р.. №10412/14.10.2021г. по адм. д. № 3782/2021г., и др., която е единна в разбирането, че ЗПАМ следва да е надлежно мотивирана относно продължителността на срока, за който се налага ПАМ (които мотиви следва да са конкретни спрямо всеки отделен случай, а не бланкетни и общи и неотчитащи фактите по делото), който от друга страна следва да е съобразен с принципа на съразмерност, дефиниран в чл. 6 АПК, а и на целите, формулирани в чл. 22 ЗАНН, като условие за законосъобразност.

В допълнение следва да се отбележи още, че непосредствено след издаване на процесната заповед и преди връчването ѝ на нарушителя, техническите неизправности на измервателния уред са били отстранени, видно и от приложения сервисен протокол № 47505 /26.06.2023г / стр.22 от делото / , издаден от поддържащото уредите дружество ЕНСИС ООД.

С оглед гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед противоречи на материалния закон и не съответства на целта му, поради което следва да бъде отменена.

Разноски не са претендирани от жалбоподателя, поради което такива не следва да се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, III отделение, втори състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на ГАЗТРЕЙД АД, ЕИК[ЕИК], Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 11476 / 23.06.2023 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ – София в Главна дирекция „Фискален контрол“ при

ЦУ на НАП, с която е разпоредено налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ – бензиностанция „Газтрейд“, находяща се в [населено място] ж.к Околчица ,парцел V ,дв.пл.№ 2 ,кв.234 , стопанисвана от ГАЗТРЕЙД АД, ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 7 /седем / дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ ЗДДС и чл. 187, ал. 1 ЗДДС.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ :